

Elutazott a jugoszláv szakszervezeti küldöttség

A Jugoszláv Közzszolgálati Dolgozók Szakszervezete Elnökségének küldöttsége, amely Zvonimir Ilicnek, a JKDSZ Központi Bizottsága titkárának vezetésével tanácskozásokat folytatott a Közalkalmazottak Szakszervezete elnöksége, valamint a Közalkalmazottak Szakszervezete Csongrád megyei bizottsága képviselőivel, befejezte több napos látogatását Szegeden. Magyar részről a tanácskozást dr. Jókai Lőránd, a Közalkalmazottak Szakszervezetének főtájtára vezette.

A tanácskozáson kölcsönösen tájékoztatták egymást a két szakszervezet tevékenységéről, s megállapodtak abban, hogy kapcsolatukat a jövőben tovább építik. A jugoszláv vendégek megismerkedtek Szeged nevezetességeivel, látogatást tettek a kábelgyárban, ahol Halász Árpád igazgató tájékoztatta őket az üzem életéről. Tegnap délelőtt a jugoszláv szakszervezeti küldöttséget fogadta hivatalában Török László, a Csongrád megyei tanács vb elnöke. A vendégek a délutáni órákban a Juhász Gyula Művelődési Otthonban párt-, állami- és szakszervezeti vezetőkkel találkoztak. A küldöttség ezután visszautazott Jugoszláviába.

A téglagyárak korszerűsítése

Az építkezéseken az utóbbi években sok nehézséget okozott a téglahiány. Ezért az iparág 16 gyárban tervezett gyorsított beruházást és az üzemeknek csaknem a felében most már megkezdődött a korszerűsített munka.

Az előzetes számítások szerint jövőre 52 millió téglával és 4,5 millió tetőcseréppel bővül az iparág termelési kapacitása. Később már évente 149 millió téglatermelési többlettel fizetnek a gyorsított beruházások.

GYORSÍTSUK az őszi munkákat a földeken

Hónapok óta szinte megállás nélkül, szorgalmasan lelkimerően dolgoznak az állami gazdaságok dolgozói, a termelősövetkezetek tagjai. A munkából kiveszik részüket a családtagok, a hozzátartozók is. A fiatalok, egyetemisták és középiskolai hallgatók már eddig is több ezer munkanapot töltöttek a betakarítás munkálataiban, ezzel is segítve a mezőgazdasági munkát. A termelősövetkezetek, állami gazdaságok, a különböző mezőgazdasági vállalatok és intézmények dolgozói, vezetői ki-ki a maga területén eddig is mindent megteszt és a jövőben is megteszt a munkák időbeni és jó minőségben való elvégzése érdekében. Ez évben az időjárásra sem lehet panasz, hiszen szép meleg, napos időnk volt eddig, ami lehetővé tette a munkák meggyorsítását. A mezőgazdaság elérkezett ahhoz az időhöz, amikor minden munkásközre szükség van az őszi munkák elvégzéséhez.

A jelenlegi helyzet

Nincs baj az akarattal. A munkafegyvellemmel sem, hiszen hétköznapi, vasárnap a mezőgazdasági dolgozók ezreit lehet a földeken munka közben találni. A párt IX. kongresszusára indított munkaversenyhez szinte minden mezőgazdasági üzem, állami gazdaság, termelősövetkezet csatlakozott, de felajánlásokat tettek a dolgozók a megyei párttervezet tiszteletére is. A megye mezőgazdaságában kialakult versenyhelyzetben több mint 430 brigád, összesen 17 500 fővel vesz részt és vállalásaik értéke meghaladja a 40 millió forintot. E felajánlások legfontosabb értéke az, hogy minden üzem és brigád vállalta, hogy az őszi mezőgazdasági munkákat időben és jó minőségben fogják elvégezni. Ezen belül pedig külön kihangsúlyozták, hogy a kenyérgabona-vetést október 31-ig az előírt területen és jó minőségben fogják teljesíteni. A megyei párt-végrehajtóbizottság, figyelembe véve a dolgozók kezdemé-

nyezését, elhatározta, hogy a kongresszusi versenymozgalomban a legjobb eredményt elért üzemeket, termelősövetkezeteket, állami gazdaságokat, gépjárató állomásokat vörös zászlóval, valamint oklevéllel kitünteti.

De hogyan is állunk jelenleg a megyében a mezőgazdasági munkákkal? A megyei tanács vb mezőgazdasági osztályának jelentése alapján október 1-én a betakarítás üteme megegyezik az országos átlaggal. A jelentés napjaink a kukoricatorást 18 százalékban, a burgonyaszedést 88 százalékban, a cukorrépaszedést 31 százalékban végezték el. Nemi lemaradás van azonban az őszi vetőszántásban, amit megyénk gazdaságai csak 56 százalékban teljesítettek, míg országosan 63 százalékban. Hasonló a helyzet a kenyérgabona-vetést illetően is. A megye tervét eddig 26 százalékra teljesítették, ez az arány országosan 31 százalék. Az őszi árpavetés a megyében csak 61 százalék, országosan pedig már 88 százalék az átlag. A kenyérgabona vetésterületén belül legnagyobb a lemaradás a rozsvetésben, amit mindössze 39 százalékban teljesítettek.

Tervszerűen, határozottan

A számok tehát azt mutatják, hogy míg megyénkben a betakarítás üteme szinte megegyezik a betakarítás országos arányával, addig a vetőszántásban és a kenyérgabona elvetésében az üteme alatta van nemcsak az országos átlagnak, de az elmúlt év hasonló időszakai teljesítményének is. Különösen szembetűnő az őszi árpa, valamint a rozsvetésben való lemaradás. Igaz, hogy a munkák ütemét néha gátolták bizonyos objektív tényezők is, mint például alkatrészhány, a szállítógépekhez szükséges gumiabroncs-hány és néhány gazdaságban a műtrágyahiány. Mégis a vetőszántás és a vetés eddigi teljesítésével nem lehetünk megelégedve.

Idegességre persze még nincs okunk, de megnyugodni sem lehet, hanem tervszerű, célirányos, határozott, intenzív munkára van szükség, hogy teljesíteni tudjuk az előttünk álló feladatokat. Most az a fontos, hogy a mezőgazdasági üzemek vezetői minden erőfeszítést, energiát a betakarítási munkák ütemének meggyorsítására, a vetések talajelőkészítésére és a kenyérgabona-vetés teljesítésére fordítsanak. Mivel a vetőszántás és a kenyérgabona-vetés üteme nem jobb az elmúlt évinél, figyelembe véve a múlt évi tapasztalatokat, határozottabb, következetesebb munkaszervezésre, az erői átcsoportosítására is szükség van.

Az ígéret kötelez

Most még jó az idő, de nem biztos, hogy az elkövetkező hetekben az időjárás továbbra is kedvező marad. Ezért a gazdaságok vezetőinek, szakembereinek az adottságaikból kiindulva kell eldönteniük, hogy milyen intézkedések szükségesek ahhoz, hogy a kenyérgabona-vetést időben és minőségben, határidőre elvégezzék. A gazdaságok vezetői személy szerint is felelősek a kenyérgabona elvetéséért. A párt-szervezetek pedig a pártmunka eszközeivel adjanak segítséget a gazdaságok vezetőinek a munkához. Meggyőző, nevelő munkával a gazdaság minden dolgozóját mozgósítsák a feladat teljesítésére. De egyben — most már szinte naponta! — ellenőrzésként és kísérő figyelemmel is a munkák ütemét és ahol szükséges kezdeményezzenek hatékonyabb intézkedéseket a lemaradás megszüntetésére, a vetésterv időbeni elvégzésére.

Bizunk abban, hogy a mezőgazdaságban dolgozók becsülettel eleget tesznek a pártkongresszus tiszteletére tett vállalásaiknak, amely szerint október 31-ig teljesítik — egyik legfontosabb felajánlásukat — kenyérgabona vetésterületüket.

SZABÓ SÁNDOR,

a megyei pártbizottság mezőgazdasági osztályvezetője

Házépítés — saját kezűleg

A Körtöltés utca és a Gergely utca környékén sok az új családi ház. Egy öreg nőtől beszélgetek a sarkon és tőle kérek útbaigatást: ismer-e olyan fiatal házaspárokat, akik mostanában építettek házat, s maguk is sokat dolgoztak az építkezés alkalmával.

Saját kezűleg csinálták — mutat egy közeli, bepuccolatlan takaros házra. — A fiatalasszonyka is rengeteget dolgozott, még kubitolt is az alap készítésénél.

Takarékosan

Katona Antal a szegedi sertéshizlaldában dolgozik. Havi keresete 1 ezer 800 forint. Felesége a NÍVÓ Ktsz-ben segédmunkás, ezer forint körül keres. A fiatal férj, amikor bányában kezdte, majd az erdőgazdaságnál folytatta, míg a jelenlegi munkahelyén négy éve dolgozik. Faluról kerültek be Szegedre, a szülei most is ott laknak. Nemi alaptökével kezdtek az életüket, mert az Árvíz utcában megvásároltak egy házrész, egyszobás konyhás lakást.

— Annak az árával indultunk neki a családi ház építésének — mondja Katona Antal. — Az kicsi is volt, rossz is volt, s itt a gyerek, nem fértünk.

— Minden munkát maguk végeztek?

— Csak a mestermunkát nem, de például két helyiségben én raktam le a mozaiklapokat is.

— Volt pénzünk az építkezéshez?

— A házrészért kaptunk harmincezer forintot, aztán amióta együtt vagyunk a fe-

leségemmel, állandóan spórolunk. Az OTP-től 68 ezer forint kölcsönt vettünk fel. 1991-ben telik le a törlesztés. Így vágunk neki az új háznak.

Nézem az előszoba mozaiklapjait, mivel ott ülünk. Egyik-másik lap nem áll simán. Észreveszi és mentegődzik, hogy az előszobában nem ő rakta a lapkákat, hanem az szakember munkája.

— Anyaghoz könnyen hozzáfutott?

— Szerződtem a TŰZÉP-nél, de télen adtak téglát minden nélkül, nyáron meg hiába volt a szerződés. Most is kellene még 500 darab kisméretű, de nincsen, nem lehet kapni.

— A szerződés se biztos?

— Biztos, biztos, de nem időre és nem egyszerre. Ha van, adnak, ha nincs, nem. A nyáron ott ácsorogtunk három órát is a telepen, aztán végül is kihírdették, hogy jöjjünk két hét múlva. Hát így van ez kérem.

Sötétedésig

— Ajtók, ablakok?

— Előre megvettem, mert hallottam, hogy ez is hiánycikk. Van egy ismerősöm, aki ugyancsak épít, de az istenért se kap ajtókat. Járt Deszken és Vásárhelyen is.

— Mennyi idő alatt építették fel?

— Április 12-én kezdtek el és augusztus végén fejeztük be.

— Az állami építőipar is megirigylhetné.

— Sokat dolgoztunk ám.

— A vállalatnál milyen a műszakbeosztása?

— Reggel négytől tizenkettőig dolgozom.

— A ház építésénél naponta mennyit dolgoztak?

— Amikor hazajöttem, bekaptam az ebédet, és amíg csak láttunk. Sőt néha még tovább is. Ugyanis itt a ház előtt égett az utcai villany, annak a fényénél előkészítettük másnapra az anyagot, hogy azzal se kelljen már bajlódni. Az alap feltöltését a szomszédotól sikerült megoldani, mert ők alapincéztek a házukat, de a másik utcából is hordtunk tölténialót.

— A felesége miben segített?

— Mindenben, még az alapok elkészítésében is. Kettőn csináltunk mindent, egy-két napot segített az apósom.

— Mi volt a legdrágább az építkezés során?

— A faanyag, az épület tartozékai és a fuvar. A fuvar sokszor többbe került, mint az anyag. A téglának ezrért 1 ezer 100 forintért hozták a vásárhelyi téglagyárból, ebben persze a téglák ára is benne van, de az csak a fele.

— Számolták-e már, hogy mennyi időt dolgoztak?

— Nem. Bár könnyen ki lehet számítani, mert naponta nyolc-tíz órát dolgoztunk fejenként. Kétezer óránál több, hiszen vasárnap kora reggeltől késő estig tartott.

Megéri

— Az építőmester mennyit kért?

— Kölcsönösségi alapon dolgozott. Tudniillik ő is épít, s nála mi leszünk a segédmunkások.

— Ezek szerint kétszeresen kell dolgozniuk.

— Hát igen. Nem könnyű egy családi házat tető alá hozni. Mi csak így tudtuk megoldani.

— Anyagilag kimerültek?

— Hát... Látja, hogy a szobák még üresek. Ezután kell bútor is vásárolnunk.

— Mennyi lesz a havi törlesztés?

— Háromszáz forint.

Valóban nem könnyű egy családi házat tető alá hozni. Sok lemondással, sok munkával is jár, amíg elkészül.

— De megéri — mondja Katona Antal. — Nem várhat az ember mindent az álamtól.

Ebben is igaza van.

Gazdag István

A tágas és világos terem közepén mozdony áll. Különös mozdony. Ha ma futna a síneken, megcsodálnánk, de meg is mosolyognánk. Pedig ilyen vastag kúrtójú, mai szemmel nézve kezdetleges gépeket vontatták a vasúti kocsikat a múlt század hatvan-hetvenes éveiben, hazánk akkor még csak néhány vonalból álló vasúthálózatán.

Az eredeti mozdonyon, s több mint kétezer okmányon, rajzon, képen és tárgyon, a budapesti Közlekedési Múzeum gazdag anyagán tanulmányozhatjuk: hogyan fejlődött hazai közlekedésünk.

Ősmodony és társai

hogy fejlődött hazai közlekedésünk.

A rajzok és fényképek a közlekedés régebbi formáit, eszközeit idézik. A tárgyak már a közelmúltat és a jelenet. Itt van a többi között az őserképár, a hatalmas elsőkerékű velocipéd több válfaja. A kiállított gépek, eszközök jó része eredeti, s szép számmal láthatunk ügyes

modelleket is. Az első közlekedési gőzgépek, majd az azokat követő robbanómotorok éppúgy érdekfeszítő tartanak számot, mint a korszerű közlekedési sokféle eszköze, a villanymozdony, a repülőgépek.

A maga nemében páratlan a múzeum mozdonymodell-gyűjteménye, amelyek közül néhány működtethető is. Itt

van a többi között a Derü nevű mozdony modellje is: ez a gép „röpítette” 1847-ben elsőként a vagonokat Pestről Vácrára. A kiállított modellek tökéletes, a legkisebb részletekig pontos másai az eredeti gépeknek, 1:5 méretben. Elkészítésük darabonként 15–20 ezer munkaóraba került.

A nagy, üvegtejtű csarnokban hatalmas kivilágított földgömb forog, rajta a föld közlekedési hálózatainak pontos rajzával; itt is jó ideig nézelődhet ember, akárcsak a többi látnivalónál.

R. L.

GYORSPOSTA * GYORSPOSTA GYORSPOSTA * GYORSPOSTA

A LUGAS UTCAI ÁTJÁRÓ ÜGYE

A Dél-Magyarország szeptember 27-én közölte, hogy október 5-től bizonytalan időre a Lugas utcai átjárót lezárja az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóság. Emiatt a 2-es számú autóbussz útvonala részben megváltozik. E kérdésben legérzékenyebbek a Csillag tér és Fecske utca környékén lakók, hiszen a lezárt útvonalon közlekedési eszköz nélkül maradnak. A munkába menők és a gyermekek iskolába járása indokoltá teszi, hogy a környéken, valamilyen for-

mában, továbbra is zavartalan legyen a közlekedés.

Az érdekelték

Az ügyvel kapcsolatban Kátai Ferenc, a 10-es AKÖV személyforgalmi osztályának vezetője közölte: Jelenleg két kocsit áll rendelkezésünkre, amelynek az útvonalát az átjáró lezárása miatt meg kellett változtatni. A napokban folytatott közvélemény-kutatás eredményeként mindenképpen figyelembe veszik a környék lakóinak érdekeit, s aszerint intézkednek is.

SAMOTT VÁSÁROLHATÓ

Vége a nyárnak — bár az idő még mindig gyönyörű — de már gondolnunk kell a hideg napokra. Nagy gond az otthonokban, hogy a korábbi évek hideg telén a fűtött kályhából kiégett a samott, ezért újra kellene azokat építeni. Szegeden hiába keresünk samottot, nem találunk.

Bánsági Ede

A TŰZÉP-től kapott információ szerint szeptemberben 180 mázsza samott érkezett Szegedre, a TŰZÉP rókusi telepére. Ebből az igényeket ki tudják elégíteni. A kiskereskedelmi boltok is ennek figyelembevételével adták le rendelésüket.